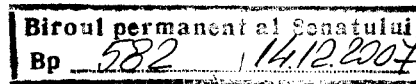

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3277
06.12.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată*, inițiată de nouă parlamentari din Grupurile parlamentare ale PSD și PC și un deputat independent (Bp. 582/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare amendarea *Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată*, după cum urmează:

- completarea cu un nou articol, **art. 1¹**, care prevede că *„Banii depuși de către cetățeni la un fond privat de pensii și un câștig minim care să depășească indicele de inflație sunt garantați integral de către administrator la o societate de asigurări.”*;

- abrogarea **lit. b) a art. 3** - *„drepturile cuvenite beneficiarilor și nerevendicate în termenul general de prescripție”* - care constituie una dintre resursele financiare ale fondului de pensii;

- completarea cu un nou articol, **art. 3¹**, care prevede că *„Moștenitorii beneficiază de dreptul la pensia privată cuvenită de drept participanților, în caz de deces al acestora.”*;

- modificarea **art. 30 alin. (1)** în sensul înlocuirii, pentru persoanele în vârstă de până la 35 de ani, care contribuie la sistemul public de pensii, a

obligativității aderării la un fond de pensii administrat privat cu facultatea aderării la unul sau mai multe fonduri de pensii;

- abrogarea **art. 31** care prevede că „*O persoană nu poate fi participant, în același timp, la mai multe fonduri de pensii reglementate de prezenta lege și poate avea un singur cont la fondul de pensii al cărui participant este, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 38.*”;

- modificarea **art. 32 alin. (1)** în sensul eliminării posibilității ca o persoană să devină participant la un fond de pensii *în urma repartizării sale de către instituția de evidență.*

II. Propuneri și observații

1. Prevederile cuprinse în propunerea legislativă nu se încadrează în principiile avute în vedere la promovarea și adoptarea legii care se dorește a fi modificată și completată. Precizăm că aceste principii au fost stabilite ca urmare a consultărilor instituțiilor implicate, precum și a participanților la sistemul de pensii private obligatorii.

Menționăm că schimbarea, în acest moment, a regulii privind procesul de aderare și funcționare a sistemului de pensii administrate privat, în sensul creșterii semnificative a costurilor administratorilor de fonduri de pensii private, poate pune în pericol implementarea acestui sistem, ținând cont că în perioada actuală se desfășoară procesul de aderare a participanților la fondurile de pensii private autorizate de către Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, pe baza prospectelor deja aprobate, rezultate în urma unor calcule și analize cost/beneficii la nivelul administratorilor, în conformitate cu legislația în vigoare.

Propunerea legislativă de modificare a Legii nr. 411/2004 nu a luat în considerare următoarele evenimente legislative cu relevanță asupra textului ce se propune a fi amendat și modificat:

- republicarea Legii nr. 411/2004 cu modificările și completările aduse de Legea nr. 23/2007;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat și a Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative.

Semnalăm existența unor neconcordanțe între prevederile propunerii legislative de modificare a Legii nr. 411/2004 și conținutul Expunerii de motive care o însoțește, astfel:

Expunerea de motive face referire la „*un fond de garantare suplimentar*” care în textul propunerii legislative nu se regăsește, singura garanție suplimentară fiind cea a „*garanției personale*”, respectiv „*Administratorul asigură integral la o societate de asigurări valoarea totală*

a sumei depuse de participanți la fondul de pensii, dar și un câștig minim care să depășească indicele de inflație". Apare, astfel, o evidentă relație contractuală reglementată de *Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supraveghere a asigurărilor*. Deși pct. 13 din propunerea legislativă conține sintagma „*fond de garantare suplimentar*”, aceasta nu este explicată nici în cadrul acestui punct și nici în alt punct al propunerii legislative.

2. Referitor la propunerea de introducere a **art. 1¹**, menționăm că prin acest amendament se propune o nouă abordare a modului de garantare a fondurilor care nu ține seama de prevederile stipulate în legea în vigoare cu privire la constituirea de către administratori a provizioanelor tehnice (Cap. XVIII) și la fondul de garantare (art. 2 alin. (1) pct. 19 din *Legea nr. 411/2004*).

În ceea ce privește impunerea faptului ca rentabilitatea fondului să depășească indicele de inflație, aceasta va conduce automat, pe de o parte, la impunerea unor provizioane foarte mari, iar pe de altă parte, la instituirea unui mecanism birocratic extrem de complicat pentru urmărirea acestui indicator, având în vedere că, de regulă, există diferențe semnificative între indicii de inflație prognozați și realizați. Practica mondială arată că în anii de recesiune economică, atunci când inflația atinge cote foarte ridicate, randamentele fondurilor se situează sub aceste nivele, lucru ce ar putea conduce la blocarea sistemului dacă ar fi adoptată propunerea legislativă.

Legea propune o soluție mai flexibilă de asigurare a rentabilității fondurilor prin urmărirea ratei de rentabilitate a fiecărui fond de pensii private pentru ultimele 24 de luni și stabilirea unei rate de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor de pensii. Art. 29 alin. (2) din *Legea nr. 411/2004* stabilește că „*În cazul în care rata de rentabilitate a unui fond de pensii private este mai mică decât rata de rentabilitate minimă a tuturor fondurilor de pensii din România pentru 4 trimestre consecutive, Comisia retrage autorizația de administrare a administratorului respectiv, aplicând procedura privind administrarea specială.*”

3. Completarea legii, prin introducerea **art. 1¹** în cuprinsul Legii nr. 411/2004, republicată, referitor la garantarea banilor depuși la fondurile private de pensii, considerăm că nu este necesară, având în vedere actualele reglementări ale acestei legi.

Astfel, menționăm că, potrivit art. 139, administratorii și furnizorii de pensii, în vederea protejării interesului participanților și beneficiarilor contribuie la Fondul de garantare a pensiilor reglementate și supravegheate de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, constituit potrivit

Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, în mod distinct față de fondul de garantare constituit pentru administrarea pensiilor facultative.

Fondul de garantare este destinat plății drepturilor participanților și beneficiarilor fondurilor de pensii, în cazul imposibilității asigurării lor de către administratorii sau furnizorii de pensii, după caz.

Pe de altă parte, este important de subliniat că fondurile obligatorii de pensii nu pot fi declarate în stare de faliment (art. 8 din Legea nr. 411/2004). Situația administratorilor acestor fonduri este controlată permanent de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub controlul Parlamentului, ce reglementează, coordonează, supraveghează și controlează activitatea sistemului de pensii privat (art. 21 și art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005), respectiv de Consiliul de Supraveghere Specială care asistă și supervizează activitatea administratorului, pentru limitarea riscurilor și asigurarea redresării fondului de pensii, precum și de alte autorități ale statului, abilitate potrivit legii.

4. Propunerea de abrogare a **lit. b)** de la **art. 3** nu ia în considerare prevederile Codului civil în materie succesorală și în materia prescripției extinctive.

După cum se știe, principiul imprescriptibilității dreptului la pensie nu este însă aplicabil drepturilor la pensie stabilite și neîncasate, neexistând nici o rațiune ca situația acestor drepturi să rămână într-o permanentă incertitudine, prin exceptarea lor de la normele legale privind prescripția extinctivă.

Față de cele expuse, rezultă că nu există niciun impediment legal ca drepturile cuvenite beneficiarilor, stabilite dar neîncasate și nerevendicate în termenul general de prescripție de 3 ani, să reprezinte una dintre sursele de constituire ale fondului privat de pensii, astfel cum prevede actualul text al art. 3 lit. b) din Legea nr. 411/2004.

Astfel, în cazul în care acest amendament ar fi acceptat, apare problema regimului juridic aplicabil acestor sume, respectiv unde se depun și eventual unde se fructifică drepturile cuvenite beneficiarilor și nerevendicate în termenul general de prescripție.

5. Din coroborarea propunerilor de la pct. 2 (abrogarea **lit. b)** de la **art. 3**) și pct. 3 (inserarea unui nou articol, **art. 3¹**), astfel cum sunt formulate, înțelegem că se conferă moștenitorilor legali ai participantului dreptul de a beneficia de pensia privată a acestuia și după decesul lui, or în opinia noastră pensia privată se acordă participantului în considerarea activității desfășurate și a participării acestuia la fondul de pensii până la data pensionării.

Referitor la introducerea unui nou articol, **art. 3¹**, prin care se reglementează „*în mod special, situația moștenitorilor participanților la fondurile de pensii administrate privat*” precizăm că în cuprinsul Legii nr. 411/2004 este utilizat conceptul de „*beneficiar*”, explicat, la art. 2 pct. 10, ca fiind „*moștenitorul participantului, definit conform prevederilor Codului civil*”.

Întrucât situația beneficiarilor, în cazul decesului participanților, înainte de stabilirea dreptului la pensia privată, este reglementat în mod expres de art. 38 din Legea nr. 411/2004, republicată, completarea legii în sensul menționat mai sus apare ca nejustificată.

6. Modificarea **art. 30 alin. (1)**, ce înlocuiește, pentru categoria persoanelor în vârstă de până la 35 de ani, care contribuie la sistemul public de pensii, obligativitatea aderării la un fond de pensii administrat privat, cu facultatea aderării la unul sau mai multe astfel de fonduri de pensii, afectează, în opinia noastră, concepția generală a Legii nr. 411/2004, republicată.

Menționăm că inițiatorii consideră că textul actual al art. 30 alin. (1) contravine prevederilor art. 40 din Constituție, întrucât încalcă dreptul la asociere al cetățenilor, garantat de acest articol constituțional.

Fondurile de pensii administrate privat nu se constituie, în realitate, pe baza liberei asocieri, în temeiul art. 40 din Constituție, ci prin efectul legii, organizarea și funcționarea lor fiind reglementată tot prin lege. Aceste organisme desfășoară activitate de interes public, întrucât contribuie la realizarea funcției statului, prevăzută la art. 47 din Constituție, republicată, privind asigurarea unui nivel de trai decent pentru cetățenii săi, inclusiv prin formarea de asigurări sociale private prevăzute de lege.

Participarea obligatorie, prin efectul legii, a persoanelor în vârstă de până la 35 de ani, la sistemul de pensii administrate privat este determinată, în mod esențial, de incapacitatea sistemului public de pensii și asigurări sociale de a furniza pensii în cuantumuri decente, generată de deficitul bugetar, datorită fenomenului de îmbătrânire a populației și scăderii numărului de contribuabili la sistemul public.

Reamintim că, potrivit art. 1 alin. (2) din lege, scopul sistemului fondurilor de pensii administrate privat este asigurarea unei pensii private, distinctă și care suplimentează pensia acordată de sistemul public, pe baza colectării și investirii, în interesul participanților, a unei părți din contribuția individuală de asigurări sociale plătită sistemului public.

Acordarea posibilității de aderare la mai multe fonduri de pensii complică foarte tare gestiunea și procedurile de control aferente sistemului.

Acceptarea acestui amendament ar anula principiile actuale de funcționare ale sistemului de pensii administrate privat și ar compromite ireversibil reformele implementate până la acest moment.

Pentru aceleași considerente nu apar ca fiind justificate nici propunerile pentru abrogarea **art. 31**, **art. 35 alin. (1)** și **alin. (2)**, precum și pentru modificarea **art. 32 alin. (1)** și a **art. 35 alin. (3)**.

7. Abrogarea **art. 31** și acordarea posibilității de aderare la mai multe fonduri complică foarte mult gestiunea și procedurile de control aferente sistemului și poate pune în pericol rezultatele investiției în cazul în care partea din contribuția de CAS din sistemul public de 2-6% care se administrează privat ar fi pulverizată către un număr nedefinit de fonduri la care participantul ar putea să adere, pentru că nu poate fi vorba de o creștere a părții de contribuție din sistemul public care să fie alocată administrării private, întrucât s-ar mări astfel deficitul bugetar din acest sistem.

8. Propunerea de abrogare a **art. 33** din Legea nr. 411/2004 implică, direct, abrogarea procedurii de repartizare a persoanelor care trebuie să adere la un fond de pensii administrat privat și care nu și-au exprimat opțiunea în cursul termenului legal de 4 luni.

Repartizarea aleatorie este o consecință a obligativității aderării la un fond de pensii administrat privat, motiv pentru care observațiile formulate pentru art. 30 alin. (1) se aplică corespunzător.

9. Abrogarea **art. 35 alin. (1)** și **(2)** și neprecizarea obligațiilor privind contribuția la un fond de pensii pe toată perioada activă și prevederea că participanții nu se pot retrage din sistemul fondurilor de pensii administrate privat pe toată perioada pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale la sistemul public de pensii până la deschiderea dreptului la pensia privată generează o fragilitate și o instabilitate în sistem.

Tocmai imposibilitatea retragerii fondurilor garantează viabilitatea sistemului și siguranța că, la bătrânețe, participantul va beneficia de o pensie privată.

10. Referitor la propunerea de modificare a **art. 39**, precizăm că Legea nr. 411/2004, în forma actuală, prevede posibilitatea transferului participanților între fondurile de pensii private fără a fi suportate penalități, în condițiile în care acest transfer nu este solicitat mai devreme de 2 ani de la aderarea la fondul de pensii precedent (art. 86 alin. (2)). Soluția legislativă în vigoare la acest moment a fost introdusă pentru a evita „stimularea” artificială a transferurilor între fonduri de către agenții de marketing și pentru

a descuraja orice fel de eventuale practici neonestе ale administratorilor și ale agenților de marketing.

11. Propunerea de modificare a **art. 43** anulează principiul de bază al Legii nr. 411/2004, republicată, acesta identificându-se cu prevederile incidente în materia pensiilor facultative. Astfel, pentru persoanele care doresc să își suplimenteze veniturile de tip pensie, există cadrul legal stabilit de Legea nr. 204/2006 și de normele de aplicare ale acesteia emise de către Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private.

Mai mult, acceptarea acestui amendament ar anula tot mecanismul de colectare și supraveghere al modului de gestionare a contribuțiilor individuale. Modificarea principiului de colectare presupune, practic, eliminarea din algoritmul de colectare al contribuțiilor la fondul de pensii administrate privat a instituției de evidență (CNPAS) și a instituției de colectare (ANAF), făcând imposibil controlul statului asupra contribuțiilor vărsate de participanții la fonduri.

Totodată, se impune menținerea acestui articol referitor la stabilirea bazei de calcul, a cuantumului contribuției, reținerea și termenele de plată a contribuției la fondul de pensii administrat privat, întrucât contribuția la un astfel de fond este, potrivit art. 42 din aceeași lege, parte din contribuția la fondul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

Semnalăm însă faptul că modificările propuse la art. 43 pot influența negativ veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat în sensul diminuării acestora, cu implicații asupra deficitului bugetului asigurărilor sociale de stat și, respectiv, bugetului general consolidat.

Considerăm că în cazul în care fiecare participant va stabili împreună cu administratorul atât baza de calcul, cât și cuantumul contribuției, este necesar să se prevadă modul în care aceste contribuții vor fi deduse din obligațiile de plată aferente contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat.

12. Cu privire la introducerea **art. 65¹**, considerăm că în cuprinsul Legii nr. 411/2004 se regăsesc suficiente dispoziții – art. 62, art. 64 alin. (2) și alin. (3), art. 65 - cu privire la condițiile și cerințele minime pe care trebuie să le îndeplinească membrii consiliului de administrație, precum și ai comitetului de direcție ai administratorului, și, respectiv, interdicțiile impuse acestora, dispoziții care sunt dezvoltate prin normele emise de către Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, în temeiul art. 70 lit. c) din lege.

Astfel, dispozițiile **art. 65¹** se regăsesc la nivel detaliat în conținutul art. 11 alin. (1) și al art. 17 alin. (1) lit. e) din *Norma nr. 2/2007 privind autorizarea administratorilor în sistemul pensiilor administrate privat*, emisă de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private

Pe de altă parte, legea menționată conține și dispoziții, respectiv în cuprinsul art. 81, privind retragerea autorizației de administrare a administratorului pentru situațiile prevăzute expres la acest articol, precum și pentru situațiile prevăzute în Norma nr. 2/2007.

Prevederile referitoare la falsul în declarații din propunerea legislativă nu sunt necesare date fiind prevederile Normei nr. 2/2007 și ale Codului penal.

Precizăm că noțiunile de „fond”, respectiv „societăți financiare” nu sunt definite ca atare în cuprinsul *Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată*, respectiv în *Legea nr. 297/2004 privind piața de capital*.

13. Referitor la propunerea de completare a **art. 66**, considerăm că la alin. (5) stabilirea unui profit pentru administrator având ca referință performanța față de un câștig (return) minim raportat la indicele de inflație, nu este de natură să fie reglementat prin lege, aceasta putând fi stabilită cel mult în prospect.

Totodată, trebuie menționat că Legea nr. 411/2004 conține prevederi clare privind separarea activelor fondului de cele ale administratorului și de activele celorlalte fonduri de pensii aflate în administrarea sa.

În acest mod se acceptă că administratorul poate da faliment dar fondul de pensii nu se poate afla niciodată în această situație (Art. 8 – Un fond de pensii nu poate fi declarat în stare de faliment).

La *Cap. XVI – Depozitarul*, Legea nr. 411/2004 conține prevederi clare privind păstrarea la un depozitar a activelor fondului de pensii. Depozitarul nu poate deține acțiuni ale administratorului sau ale oricărei entități afiliate acestuia și nu poate avea nicio relație de capital cu aceste entități.

Mai mult, nu considerăm necesară instituirea obligativității asigurării administratorului dat fiind faptul că logica sistemului de pensii administrate privat presupune provizionarea în scopul îndeplinirii obligației de acoperire a riscurilor financiare.

În plus, trebuie avut în vedere că o asemenea asigurare este foarte puțin probabilă dată fiind magnitudinea sumelor astfel asigurate și legătura directă cu nivelul inflației, pe de o parte, și costurile suplimentare exorbitante care ar trebui suportate de către administrator, pe de altă parte.

La **alin. (6)** apreciem drept inoportună constituirea unui fond de garantare suplimentar, menționând în acest sens că, în prezent, Legea nr. 411/2004 definește fondul de garantare a pensiilor private ca fiind „*fondul înființat din contribuții ale administratorilor și ale furnizorilor de pensii, având scopul de a proteja drepturile participanților și ale beneficiarilor, după caz, dobândite în cadrul sistemului de pensii administrate privat, reglementat*”

și supravegheat de Comisie”. Acest fond de garantare este similar cu cele create pentru protejarea deponenților din sistemul bancar sau a investitorilor și asiguraților, nefiind oportună crearea unui fond de garantare suplimentar pentru sistemul de pensii administrate privat. Mai mult, o astfel de propunere nu face decât să crească eforturile administratorilor de fonduri de pensii private și, în consecință, lipsa de interes a acestora în participarea la un astfel de sistem.

14. Consecința propunerii de la **art. 88** este modificarea substanțială a modului de stabilire a comisionelor de administrare dat fiind faptul că presupune eliminarea comisionului plătit direct de participanți din contribuția proprie (lucru practicat însă de către sistemul bancar), precum și a celui perceput asupra activului net al fondului (practică curentă în sistemele de asigurare). În consecință, se vor modifica semnificativ planurile de afaceri ale administratorilor care deja au solicitat și obținut autorizare și este posibil ca multe dintre aceste companii să se retragă din piața pensiilor private din România. Având în vedere faptul că aceste firme au efectuat investiții considerabile pentru a desfășura activitatea de administrare a unui fond de pensii administrat privat, este foarte plauzibil ca aceste companii sau acționarii lor să solicite, în instanță, statului român, despăgubiri pentru prejudiciile cauzate prin modificarea cadrului legislativ care a stat la baza deciziei inițiale de a se desfășura această activitate.

15. Semnalăm faptul că regimul sancționator pentru încălcarea prevederilor legale incidente în domeniul fondurilor de pensii administrate privat a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 411/2007. Menționăm că această lege conține, în urma republicării, doar 155 de articole, răspunderea contravențională și răspunderea penală regăsindu-se în cuprinsul art. 141, respectiv în cuprinsul art. 145.

Astfel, „nerespectarea prevederilor art. 61 alin. (2), referitoare la reîntregirea capitalului social de către administrator” și, respectiv, „nerespectarea prevederilor art. 65 privind interdicțiile prevăzute pentru administratorii, directorii, respectiv membrii ai consiliului de supraveghere sau ai directoratului, după caz” constituie contravenții, potrivit art. 141 (invocat, în mod eronat, ca fiind art. 165) alin. (1) lit. d) și lit. e) din Legea nr. 411/2004 republicată, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112/2007 și se sancționează cu sancțiuni contravenționale principale și complementare, în condițiile prevăzute în cuprinsul aceluiași articol.

În raport cu argumentația prezentată în Expunerea de motive, reglementările preconizate prin pct. 15 și 16 din articolul unic, privind

abrogarea dispozițiilor actuale ale art. 141 alin. (1) lit. d) și lit. e) din lege și plasarea acestor fapte în sfera răspunderii penale, apreciem că par insuficient fundamentate.

De altfel, potrivit art. 30 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, dacă persoana imputernicită să aplice sancțiunea apreciază că fapta a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, constituie infracțiune, va sesiza organul de urmărire penală competent.

Pe de altă parte, tot în lipsa precizărilor din conținutul Expunerii de motive, menționăm că nu se înțelege motivul pentru care se renunță la instituirea răspunderii juridice în cazul „*nerespectării prevederilor art. 6 referitoare la egalitatea de tratament a participanților și a beneficiarilor*”, faptă care este prevăzută ca fiind contravenție de actualul text al lit. b) din cuprinsul alin. (1) al art. 141 din lege, ce este propus spre abrogare prin pct. 15 al articolului unic din această inițiativă legislativă.

În ceea ce privește fapta de „*nerespectare a prevederilor art. 28, referitoare la investirea și înstrăinarea activelor fondului de pensii de către administrator*”, precizăm că, potrivit art. 145 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 411/2004, republicată, această faptă constituie deja infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 15 ani sau cu amendă, motiv pentru care soluția legislativă preconizată rămâne fără obiect.

16. La **art. 165³**, menționăm că în conformitate cu prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private*, entitatea care reglementează, coordonează, supraveghează sistemul și controlează activitatea sistemului de pensii private este Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, Banca Națională a României neavând competențe în domeniul pensiilor private.

Legislația din domeniul bancar, respectiv Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare, nu oferă niciun temei legal pentru o eventuală imixtiune a acesteia în domeniul pensiilor private, prin luarea de „*măsuri speciale de supraveghere și conservare a administratorului*”.

Totodată, precizăm că Legea nr. 411/2004, în forma actuală, în cadrul *Capitolului XI - Supravegherea specială* conține prevederi foarte clare privind supravegherea specială, iar la *Capitolul XII* conține prevederi ce delimitează clar regimul juridic al administrării speciale.

Potrivit prevederilor art. 90, instituirea supravegherii speciale, precum și desemnarea Consiliului de Supraveghere Specială se fac de către Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private.

Legea nu prevede măsuri de conservare a administratorului pentru a păstra, a remedia și a restabili poziția financiară a respectivului administrator, ci din contră prevede măsuri de eliminare din piață a administratorului neperformant, limitarea pierderilor și transmiterea conturilor participanților către alți administratori care se încadrează în cote de rentabilitate acceptate de lege. Legea are în vedere protecția participanților și nu protecția acționarilor administratorilor.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU – TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului